

بیانیه اطلاعات واکسن

Many Vaccine Information Statements are available in Farsi and other languages. See www.immunize.org/vis

بسیاری از بیانیه های اطلاعات واکسن به زبان فارسی و زبان های دیگر در دسترس است. به نشانی زیر مراجعه کنید: www.immunize.org/vis

واکسن هپاتیت B

آنچه باید بدانید

هر ساله حدود 2000 نفر در ایالات متحده بر اثر بیماری کبدی مرتبط با هپاتیت B می‌میرند.

واکسن هپاتیت B می‌تواند از هپاتیت B و پیامدهای آن از جمله سرطان کبد و سیروز جلوگیری کند.

1 چرا باید واکسیناسیون انجام دهیم؟

هپاتیت B یک بیماری جدی است که بر کبد اثر می‌گذارد. منشأ این بیماری، ویروس هپاتیت B است. هپاتیت B می‌تواند موجب بیماری خفیفی شود که تنها چند هفته طول می‌کشد یا اینکه منجر به یک بیماری جدی و مادام‌العمر شود. آلودگی به ویروس هپاتیت B می‌تواند شدید و زودگذر و یا مزمن باشد.

حالت زودگذر آلودگی به ویروس هپاتیت B یک بیماری کوتاه مدت است که ظرف مدت 6 ماه پس از اینکه فرد در معرض ویروس هپاتیت B قرار می‌گیرد، رخ می‌دهد. این بیماری می‌تواند منجر به موارد زیر شود:

- تب، خستگی، کم اشتها، تهوع و/یا استفراغ
- یرقان (زردی پوست یا چشم، ادرار تیره، مدفوع به رنگ خاک رس)
- احساس درد در عضلات، مفاصل و معده

حالت مزمن آلودگی به ویروس هپاتیت B یک بیماری طولانی مدت است که وقتی رخ می‌دهد که ویروس هپاتیت B در بدن فرد باقی می‌ماند. اغلب افرادی که دچار هپاتیت B مزمن می‌شوند، علایمی ندارند اما این بیماری هنوز بسیار جدی است و می‌تواند به این موارد منجر شود:

- آسیب کبدی (سیروز)
- سرطان کبد
- مرگ

افرادی که دچار آلودگی مزمن به این ویروس هستند، حتی اگر احساس بیماری نکنند یا بیمار به نظر نرسند، می‌توانند ویروس هپاتیت B را منتشر سازند. در ایالات متحده تا 1.4 میلیون نفر ممکن است دچار آلودگی مزمن به هپاتیت B باشند. حدود 90% نوزادانی که به هپاتیت B مبتلا می‌شوند، دچار آلودگی مزمن می‌شوند و حدود یک چهارم آنها می‌میرند.

هپاتیت B وقتی منتقل می‌شود که خون، منی یا هر یک از دیگر مایعات بدن که آلوده به ویروس هپاتیت B هستند، به بدن فردی که آلوده نیست، وارد می‌شود. افراد می‌توانند از طرق زیر به این ویروس آلوده شوند:

- تولد (کودکی که مادرش آلوده است ممکن است در هنگام تولد یا پس از آن آلوده شود)

- استفاده اشتراکی از وسایلی مانند تیغ و مسواک با فرد آلوده

- تماس با خون یا زخم باز فرد آلوده

- رابطه جنسی با فرد آلوده

- استفاده اشتراکی از سوزن، سرنگ یا سایر ابزارهای تزریق مواد مخدر

- قرار گرفتن در معرض خون ناشی از سر سوزن یا سایر ابزارهای تیز

2 واکسن هپاتیت B

واکسن هپاتیت B از بخش‌هایی از ویروس هپاتیت B تشکیل شده است. این واکسن نمی‌تواند منجر به آلودگی به هپاتیت B شود. این واکسن معمولاً طی 2، 3 یا 4 مرتبه و در یک دوره 1 تا 6 ماهه تزریق می‌شود.

نوزادان باید اولین دوز واکسن هپاتیت B را در زمان تولد دریافت کنند و معمولاً این مجموعه واکسن را در سن 6 ماهگی تکمیل خواهند کرد.

تمام کودکان و نوجوانانی که کمتر از 19 سال سن دارند و واکسن را دریافت نکرده‌اند نیز، باید واکسینه شوند.

واکسن هپاتیت B برای بزرگسالانی که واکسینه نشده‌اند و در معرض خطر آلودگی به ویروس هپاتیت B قرار دارند، توصیه می‌شود. این افراد شامل:

- افراد که شریک جنسی آنها مبتلا به هپاتیت B می‌باشد
- افراد فعال از نظر جنسی که ارتباط بلند مدت تک همسری ندارند
- افراد که به دنبال آزمایش یا درمان یک بیماری مقاربتی هستند
- مردانی که با سایر مردان رابطه جنسی دارند
- افراد که به صورت اشتراکی از سوزن، سرنگ یا سایر ابزارهای تزریق مواد مخدر استفاده می‌کنند
- افراد که ارتباط خانوادگی با فرد آلوده به ویروس هپاتیت B دارند
- کارکنان بخش مراقبت‌های درمانی و ایمنی عمومی که در معرض خون یا مایعات بدن هستند
- ساکنان و کارکنان مراکزی که ویژه افراد از کار افتاده هستند
- افراد که در مراکز اصلاحی به سر می‌برند
- قربانیان تجاوز یا سوء استفاده جنسی
- مسافرانی که به مناطقی سفر می‌کنند که شیوع هپاتیت B در آنجا زیاد است
- افراد که دچار بیماری مزمن کبدی، بیماری کلیوی، آلودگی به HIV یا دیابت هستند
- هر کسی که می‌خواهد در برابر هپاتیت B محافظت شود

مانند سایر واکسن‌ها، هیچ گونه خطر شناخته شده‌ای در مورد احتمال ابتلا به بیماری هپاتیت B در زمان تزریق این واکسن وجود ندارد.

3 بعضی از افراد نباید این واکسن را دریافت کنند

در صورت وجود هر یک از موارد زیر، موضوع را به تزریق کننده واکسن اطلاع دهید:

▪ در صورتی که فرد دریافت کننده واکسن مبتلا به هر گونه آلرژی شدید و خطرناک می‌باشد.

در صورتی که پس از دریافت واکسن هپاتیت B واکنش آلرژیک خطرناکی داشته‌اید یا اینکه نسبت به بخشی از این واکسن آلرژی دارید، ممکن است به شما توصیه شود که واکسن را دریافت نکنید. در صورتی که می‌خواهید در مورد اجزای سازنده واکسن اطلاعات کسب کنید، از ارائه دهنده خدمات سلامت خود سؤال کنید.

▪ در صورتی که فرد دریافت کننده واکسن احساس می‌کند حالش خوب نیست.

در صورت ابتلا به بیماری خفیفی مانند سرماخوردگی، احتمالاً می‌توانید همین امروز واکسن را دریافت کنید. در صورتی که به بیماری شدید یا متوسطی مبتلا هستید، احتمالاً باید تا زمان بهبودی کامل صبر کنید. پزشک شما می‌تواند به شما مشاوره بدهد.

4 خطرات واکنش به یک واکسن

مانند هر دارو، واکسن‌ها نیز ممکن است اثرات جانبی داشته باشند. این عوارض معمولاً خفیف بوده و خود به خود از بین می‌روند، اما احتمال بروز واکنش‌های شدید نیز وجود دارد.

اغلب افرادی که واکسن هپاتیت B را دریافت می‌کنند، با آن مشکلی ندارند.

مشکلات خفیف پس از تزریق واکسن هپاتیت B می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

▪ درد در محل تزریق

▪ تب (99.9°F یا 37.7°C) یا بیشتر

در صورتی که این مشکلات اتفاق بیفتند، معمولاً بلافاصله پس از تزریق رخ می‌دهد و 1 یا 2 روز طول می‌کشد.

پزشک شما می‌تواند اطلاعات بیشتری در مورد این واکنش‌ها به شما بدهد.

مشکلاتی که ممکن است پس از تزریق این واکسن رخ دهند:

▪ افراد گاهی اوقات پس از یک عمل پزشکی از جمله واکسیناسیون بیهوش می‌شوند. نشستن یا دراز کشیدن به مدت حدود 15 دقیقه بعد از واکسیناسیون می‌تواند از غش کردن و صدمات بعد از افتادن جلوگیری کند. اگر احساس گیجی، یا تغییر در بینایی یا صدای زنگ در گوش خود دارید، حتماً دکتر خود را مطلع کنید.

▪ برخی افراد دچار درد شانه می‌شوند که می‌تواند نسبت به دردهای متداولی که پس از تزریق رخ می‌دهد، شدیدتر و طولانی‌تر باشد. اغلب به‌ندرت چنین اتفاقی می‌افتد.

▪ هر دارویی می‌تواند منجر به واکنش آلرژیک شدید شود. چنین واکنش‌هایی از یک واکسن به ندرت روی می‌دهد، و حدود 1 نفر در هر یک میلیون دوز تخمین زده شده است، و طی چند دقیقه تا چند ساعت پس از واکسیناسیون روی می‌دهد.

مانند هر داروی دیگری، احتمال اینکه واکسنی موجب صدمات شدید و مرگ شود بسیار کم است.

ایمنی واکسن‌ها همیشه مورد نظارت و کنترل قرار دارد. برای کسب اطلاعات بیشتر، به سایت www.cdc.gov/vaccinesafety مراجعه کنید.

5 اگر واکنش جدی وجود داشته باشد چه اتفاقی می‌افتد؟

باید دنبال چه نشانه‌هایی باشیم؟

▪ مراقب هر چیز دیگری که باعث نگرانی شما می‌شود، از جمله نشانه‌های واکنش آلرژیک حاد، تب شدید، یا رفتار غیرمعمول باشید.

نشانه‌های یک واکنش آلرژیک شدید می‌تواند شامل کهیر، ورم صورت و گلو، مشکل تنفسی، تند ضربان قلب، گیجی یا ضعف باشد. این وضعیت از چند دقیقه تا چند ساعت پس از واکسیناسیون شروع می‌شود.

چه کاری باید انجام دهیم؟

▪ اگر فکر می‌کنید دچار واکنش آلرژیک شدید یا وضعیت اضطراری دیگری شده‌اید که نمی‌توانید صبر کنید، با 1-1-9 تماس بگیرید و یا به نزدیکترین بیمارستان بروید. در غیر این صورت با کلینیک خود تماس بگیرید.

سپس، واکنش باید به

the Vaccine Adverse Event Reporting System (سیستم

گزارش‌دهی عواقب ناگوار واکسن) (VAERS) گزارش شود. پزشک شما باید این

گزارش را ارائه نماید، یا خودتان می‌توانید از طریق وبسایت VAERS به نشانی

www.vaers.hhs.gov و یا از طریق تماس با شماره 1-800-822-7967

این کار را انجام دهید.

VAERS توصیه‌های پزشکی ارائه نمی‌دهد.

6 برنامه ملی جبران خسارت آسیب واکسن

National Vaccine Injury Compensation Program (برنامه

ملی جبران خسارت آسیب واکسن) (VICP) یک برنامه فدرال است که برای جبران

خسارت افرادی که ممکن است در اثر واکسن آسیب‌دیده باشند، ایجاد شده است.

افرادی که معتقدند ممکن است در اثر واکسن آسیب دیده باشند، می‌توانند در مورد برنامه و نحوه طرح شکایت با شماره 1-800-338-2382 تماس بگیرند یا از وبسایت VICP به نشانی زیر بازدید کنند: www.hrsa.gov/vaccinecompensation برای

تشکیل پرونده شکایت در خصوص جبران خسارت، محدودیت زمانی وجود دارد.

7 برنامه ملی جبران خسارت آسیب واکسن

▪ در این زمینه از ارائه دهنده خدمات بهداشتی خود سؤال کنید. دکتر شما می‌تواند بسته الحاقی واکسن را به شما ارائه دهد یا منابع اطلاعاتی دیگری در اختیار شما قرار دهد.

▪ با اداره بهداشت محلی یا ایالتی خود تماس بگیرید.

▪ Centers for Disease Control and Prevention

(مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها) (CDC) تماس بگیرید:

- با شماره 1-800-232-4636 (1-800-CDC-INFO) تماس بگیرید و یا

- از وبسایت CDC به آدرس www.cdc.gov/vaccines بازدید کنید

